

Kinestetycy

1. Aktywność ruchowa pomaga im się skoncentrować, zrozumieć i zapamiętać (kołysanie, kiwanie, machanie nogą, stukanie palcami itp.).
2. Nie potrzebują kontaktu wzrokowego – słuchają uważniej, gdy patrzą w dół lub w bok, gryzmołąc coś na kartce.
3. Ruch mówiącego (gestykulacja, chodzenie) przyciąga ich uwagę w czasie wykładu, ale przeszkadza w skoncentrowaniu się na sprawdzianie.
4. Znajomość celu, powodu uczenia się pomaga im w mobilizacji do nauki.
5. Krótkie streszczenia na początku i podsumowania na końcu pomagają w wyłonieniu tego, co istotne do nauczania.
6. Aby lepiej zrozumieć czytany tekst powinni wyobrazić go sobie, jako akcję filmu.
7. Kinestetycy są praktykami – preferują krótkie instrukcje i samodzielne wykonanie zadania, bardziej trening niż wykład, uczenie się na błędach.
8. Lubią rywalizację, wyzwania, zdobywanie punktów dla swojej drużyny, grupy.
9. Praca w grupach zaspokaja ich potrzebę ruchu i kontaktu z innymi.
10. Pisanie zadania przy tablicy pozwala im na przeniesienie wiedzy w sferę ruchu i opanować materiał.
11. Zapamiętywanie wspomaga równoczesny ruch: chodzenie, gestykulacja, odgrywanie ról, ruszanie się do rytmicznej muzyki.
12. W uczeniu wskazane jest korzystanie z: diagramów, zdjęć, ilustracji, dynamicznych gier, plansz, tablicy szkolnej, markerów, rytmicznej muzyki, modeli, realnych przedmiotów, którymi można poruszać.
13. Uwaga na kłopoty z przestrzeganiem terminowości i harmonogramów – mają z tym kłopot.

Wzrokowcy

1. Lubią ładne rzeczy. Ich uwagę zwraca wizualna strona rzeczywistości: kolory, wzory, obrazy, wizerunki, elementy graficzne, kształty, wzory, rozmiary, relacje.
2. Utrzymują kontakt wzrokowy z rozmówcą, co pozwala im zapamiętać lepiej to, co słyszą.
3. Mogą nie zapamiętać wiele z wykładu, jeśli nie robią własnych notatek.
4. Warto, żeby korzystali z materiałów z istotnymi informacjami, instrukcjami, wytycznymi, ilustracjami, diagramami, mapami umysłu z wykorzystaniem ciekawych czcionek i kolorów, pozwalające śledzić wykład i zadawać pytania.
5. Łatwiej jest im porozumiewać się metodą pisemną: np. poprzez maile, smsy, tą drogą można przysyłać im przygotowane materiały.
6. Nowego słowa, definicji, wzoru nauczą się szybciej, jeśli zostaną im zaprezentowane wizualnie.
7. W czasie czytania powinni wizualizować sobie to, co czytają.
8. Koncentrację utrudnią im bałagan w otoczeniu lub źle zaprojektowane wnętrza. Dotyczy to również przygotowanych dla nich materiałów (zauważą literówki i źle sformatowany tekst!)
9. Dobrym materiałem do uczenia są dla nich: pokazy na żywo, przedmioty, oglądane na żywo eksperymenty, filmy z napisami, slajdy, prezentacje, tablice, plakaty, podręczniki, przewodniki, gazety, magazyny, instrukcje obsługi.

Dotykowcy

1. Ważne są dla nich przyjazne relacje z innymi. Relacje towarzyskie dodają im energii.
2. Otoczeni sympatią zarażają inne osoby entuzjazmem, są troskliwi dla towarzyszy.
3. Utrzymują kontakt wzrokowy z rozmówcą, aby śledzić jego stan emocjonalny (złość, nienawiść, zdenerwowanie utrudniają im koncentrację i zapamiętywanie).
4. Pochwały, słowa uznania oraz pozytywne sygnały przyspieszają ich proces uczenia się.
5. Ważna dla nich jest praca w grupie lubianych osób, w przyjaznej atmosferze.
6. Uczą się szybciej używając dłoni, palców i uczuć.
7. Powiązanie przekazywanego materiału z doznaniem fizycznym lub uczuciami pozwala im na efektywne zapamiętywanie.
8. W zapamiętywaniu pomaga im tworzenie: szkiców, rysunków, ilustracji, modeli, broszur, barwnych notatek z ładną i kolorową czcionką, map myśli.
9. Lepiej im się myśli, jeśli mogą coś bazgrać, rysować, trzymać w ręku jakiś przedmiot, sporządzać notatki.
10. Wsparciem procesu uczenia są gotowe materiały graficzne wraz z komentarzem.
11. W uczeniu się matematyki ułatwia im kilkakrotne prześledzenie rozwiązania podobnych zadań.
12. W pracy z nimi warto wykorzystywać materiały: szeroki uśmiech na twarzy ☺, programy komputerowe, udział w eksperymentach, grach (niekoniecznie z rywalizacją), tworzenie projektów, map myśli, rysunków.
13. Ważne jest zwrócenie ich uwagi na relaksowanie się: sporty, wygodna pozycja, ulubiona muzyka.

Słuchowcy

1. Nie utrzymują kontaktu wzrokowego z rozmówcą, ale uważnie go słuchają patrząc w bok, w stronę własnych uszu.
2. Zwracają uwagę na sposób mówienia, intonację, dykcję, manieryzmy, błędy gramatyczne i syntaktyczne, powtórzenia, ubogie słownictwo, monotony sposób mówienia.
3. Męczą ich drażniące dźwięki, choć nie lubią też zupełnej ciszy.
4. Ponieważ łatwo rozprasza ich dźwięki, powinni oni przebywać w otoczeniu, w którym w danej chwili aktywny jest tylko jeden bodziec słuchowy, bez względu na to, czy chodzi o mówcę czy płynącą z radia muzykę.
5. Ciągłe komentują i zadają pytania, ich uczenie się przyspiesza udział w dyskusji.
6. Dobrze zapamiętują usłyszany materiał i materiał przeczytany na głos, czytając powinni słyszeć wyobrażony głos w głowie.
7. Wartościowe jest przygotowanie dla nich materiałów, aby mogli łatwiej śledzić tok mówienia rozmówcy, uniknęli wpływu rozproszenia przez dystraktory.
8. Lepiej zapamiętują słowa i potrafią wiernie je przytaczać, jeśli są one skojarzone z muzyką, rymem, rytmem, chwytliwą piosenką lub melodią, poezją, stukaniem, uderzaniem, dźwiękami z otoczenia, naśladować charakterystyczne głosy lub sposób mówienia.
9. Muzyka na żywo, audycje radiowe, płyty, pokazy slajdów z muzyką, filmy, video, telewizja, komputery, programy CD-ROM i gry wideo z dobrą muzyką i efektami dźwięków, nagrania wykładów stanowią dla nich najlepsze pomoce naukowe.